

Klenovický měsíčník

Zpravodaj Obecního úřadu v Klenovicích ze dne 27.6.1996

Usnesení OZ

- 1) OZ bere na vědomí správu paní Differencové k projednání urbanistické studie rekreační oblasti k.ú. Klenovice a schvaluje ji jako podklad pro stavební řešení této oblasti.
- 2) OZ schvaluje smlouvu o smlouvě budoucí uzavřenou mezi obcí Klenovice a SD Jednota Tábor o koupi nemovitosti č.p. 126 v Klenovicích.
- 3) OZ pověřuje starostu obce a jeho zástupce uzavřením smlouvy kupní na odkoupení nemovitosti č.p. 126 - pohostinství v obci Klenovice se současným vlastníkem SD Jednota Tábor.
- 4) OZ pověřuje starostu obce uzavřením smlouvy na poskytnutí úvěru ve výši Kč 1.000.000,- s KB Tábor na zakoupení nemovitosti uvedené v předchozím bodě.
- 5) OZ schvaluje zástavní právo pro KB Tábor na nemovitost č.p. 126 - pohostinství Klenovice.
- 6) OZ schvaluje prodej pozemku č.p. 405/2 o výměře 61 m² v k.ú. Klenovice ve prospěch manželů Dany a Miroslava Fialových, pověřuje zástupce starosty pana Prágra a pana Kropíka uzavřením smlouvy kupní na tento pozemek.
- 7) OZ neschvaluje vstup obce Klenovice do Sdružení měst a obcí okresu Tábor.
- 8) OZ schvaluje koncepci v oblasti čištění odpadních vod v obci Klenovice navrženou starostou obce (u nových bytových jednotek instalace domovních čistíren odpadních vod s dotací obce na jednu bytovou jednotku Kč 20.000,-) a ukládá starostovi obce s touto koncepcí seznámit referát životního prostředí OkÚ Tábor a požádat o změnu případně odklad rozhodnutí na výstavbu ČOV (dle posledních informací nebudou z fondu životního prostředí poskytovány finanční prostředky na výstavbu ČOV obcím do 5.000 ekvivalentních obyvatel).

Informace

Paní MUDr. Hana Menglerová oznamuje, že od 15. července 1996 do 4. srpna 1996 čerpá dovolenou. Akutní případy ošetří MUDr. Milan Němec a od 22. 7. do 4. 8. 1996 i MUDr. Staňková.

Od 1. 8. 1996 je změna jízdních řádů ČSAD i ČD, žádáme občany, aby se s těmito změnami ve vlastním zájmu seznámili.

Parkování

Doporučujeme občanům obce, aby se seznámili s vyhláškou č. 5 z ledna letošního roku o používání veřejného prostranství Městského úřadu Soběslav, která určuje poplatky za parkování ve vymezených zónách. Jedná se o vydání Tábořských listů ze dne 10. června 1996. Podle této vyhlášky např. parkovné v částech Chlebov a Nedvědice 600,- Kč za osobní automobil a 2.400,- Kč za nákladní automobil. Pro porovnání v naší obci podle vyhlášky je tato částka 240,- Kč za jeden automobil bez rozlišení a přesto se mnohým občanům zdá vysoká a s placením tohoto poplatku máme trvalé problémy.

Vzhledem ke značnému rozšíření pseudomoru drůbeže v zahraničí a k opakovanému výskytu této choroby v České republice (v okrese Píseň - sever) doporučuje Okresní veterinární správa v Táboře očkování malochovů drůbeže, chovů poštovních holubů a užitkových holubů a chovů brojlerů v okrese Tábor proti této nemoci. Očkování provádějí na vyžádání soukromí veterinární lékaři na náklad chovatele. Pseudomor drůbeže je velmi nebezpečná nákaza hrabavé drůbeže, která se projevuje vysokou horečkou, průjmem, zmodráním hřebene a lačků, sípavým dechem, nervovými poruchami a úhynem.

Ohlédnutí

Vážení čtenáři,

pokud jste si zakoupili poslední číslo měsíčníku Hláska, jistě jste si všimni i článku, který pojednává o návštěvě soběslavské Rolničky u pana prezidenta Václava Havla v Praze. Mezi účastníky tohoto setkání byl i náš mladý spoluobčan Vítek Trubač, který je žákem jmenované Rolničky. Když jsem se tak zadívala na fotografii v Hlásce, která byla součástí zmíněného článku, uvědomila jsem si najednou, jak ten čas rychle letí a jak rychle nám ta mladá generace roste před očima. Vždyť Vítek reprezentoval Rolnička i naši vesnici již jako mladý muž. Čas se prostě nedá zastavit. Proto bych chtěla Vítkovi popřát ve škole hodně úspěchů v učení, ale a k tomu dobrých a upřímných kamarádů.

Řádky z historie obce (pokračování)

O láboru na Choustníku a mimo jiné i o Flíčkově projevu přinesly 27. srpna 1869 zprávu Národní listy. Brzy potom byla na některé z řečníků podána žaloba. Mezi obžalovanými je i Vojtěch Flíček. Vyšetřování a tahání po soudech trvalo dlouho. Vojtěch Flíček při vyšetřování takticky klíčkuje, ale hrdě se hlásí ke všemu, co řekl, hájí své vlastenecké názory. 12. prosince 1870 vynesl krajský soud v Táboře rozsudek, jímž se všichni obžalovaní zprošťují viny - kromě jediného - Vojtěcha Flíčka, který byl odsouzen ke dvěma měsícům vězení. Vojtěch Flíček se proti rozsudku opět odvolává a bojuje dál, dál

vede svůj spor, který není jen sporem jeho, i když jistě i nejedním obyvatelem Klenovic je Flíčkově počínání považováno sice za vlastenecké, ale přesto pošelilé. Odvážní a čestní lidé to totiž neměli nikdy lehké.

ADVOKÁT
E. K. FLÍČKA
TÁBOR

Slavný c. k. Krajský soud
Rozsudkem ze dne 22. prosince 1870.
č. 3131 k. jsem stížen, shlašujíc proti
němu
odvolání
a požadávajíc právo podání
v zákonné lhůtě procesti podání
provis.
Slavný c. k. Krajský soud
paciť shlašuji tohoto odvolání
svědomost vyjít.
V Táboře dne 21. prosince 1870
Vojtěch Flíček,

Odvolání proti rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 12. prosince 1870 (omylem uvedeno 22. prosince 1870) s vlastnoručním podpisem Vojtěcha Flíčka. Všimněte si jména advokáta, který V. Flíčka zastupoval. Také Vojtěch Flíček.

Flíčkův spor o boj trval dlouho. Důkazem toho je i silný svazek soudních spisů uložených dnes ve Státním archivu v Třeboni (SH Třeboň, katastr číslo 471, krajský soud Tábor), potvrzují to i jiné úřední knihy a zápisy v nich;

23. února 1918 Vojtěch Flíček zemřel. Svou manželku Maril Flíčkovou (rozená Podlahová z Ovčína) přežil o plných pětadvacet let. V matrice zemřelých o smrti Vojtěcha Flíčka najdeme zápis plný chyb. To nic nemění na tom, že svým bojem a houževnatostí, s jakou ho vedl, svým odhodláním a vlastenectvím byl nejvýraznějším z klenovických rodáků, jehož význam překročil hranice naší vesnice.

V publikaci Soběslavsko, napsané Emilem Smržem, jsem se dočetl i tuto větu: "Klenovice měly svou slávu v dobách, kdy ještě nebylo železnic a kdy formani projížděli a zastavovali se na cestě do Prahy". Myslím si, že Smržova slova o "slávě" Klenovic jsou nadsazená, protože o něčem takovém v souvislosti s naší vesnicí nemůže být ani řeči. Jejich sláva byla v minulosti vždy nepatrná, i když je pravda, že ležely na kdysi velmi důležité silnici, směřující ku Praze a že v jejich zájezdním hostinci se stravovaly kupecké i jiné povozy, aby tu formani, cestující i přepřeží načerpali síl pro další cestu. A je také pravda, že s výstavbou železnice na počátku 70. let 19. století i takhle "sláva" založená na občasném zastavení formanských vozů, pomalu pohasínala, až zhasla úplně.

Jsmo-li u stavby železnice, musím se zmínit alespoň málo o tomto divu světa, který profal i území naší vesnice. Železniční trať vedoucí přes Klenovice byla budována v 2. polovině 60. a na počátku 70. let 19. století a mimo jiné oddělila naši obec od osady Ovčín. Provoz na ní byl zahájen roku 1871 a jak jsem se dočel v 6. ročníku Kraje kalicha, k průjezdu prvního vlaku se dostavilo mnoho klenovických občanů. Zvědavci se shromáždili u trati vedoucí "Molíkovým vrchem" (vrch byl pojmenován po svém majiteli - Molíkovi, který vlastnil především pole bývalého klenovického dvoru, jež se táhla od Klenovic směrem k Ovčínu). Hovoříme-li o klenovických zvědavcích, čekajících na průjezd prvního vlaku, citujeme slova, jež o této události přinesl po desetiletých zmíněný Kraj kalicha: "... první vlak. Už je tady, ale co to? Všichni utíkají a křičí bojce se: Pane Bože, chraň nás, čert jede!" Ani se mi nechce věřit, že by klenovičtí 70. let 19. století byli takoví strašpytlové a zbedněnci.

Jestliže píš o významných stavbách posledních desetiletích 19. a počátku 20. století, chtěl bych připomenout další, které vytvořily z tehdejší všednosti, či znamenaly technický pokrok. Uvedené stavby se navíc zachovaly až do dnešních dní a stále plní svůj účel.

Především mám na mysli stavbu dvou domů, čísla 28 a 68 - které mně při historickém bádání zvlášť zaujaly. Oba se vyznačují neobvyklými štíty, jež se odlišují od ostatních klenovických domů.

Pokud jde o štít stavení číslo 68, narazil jsem na něj několikrát i v literatuře. Avšak údaje uvedené o něm v regionálních publikacích jsou zcela nepřesné. Uvádějí totiž, že tento klenovický dům je kopií domu postaveného jako číslo 9 v nedalekém Chlebově. Chlebovský dům číslo 9 je navíc zapsán ve Státním seznamu památek a je v něm zařazen do druhé kategorie, přičemž dům klenovický do něho zapsán vůbec není. Pravda však, pokud jde o stáří těchto dvou domů, je zcela opačná, protože první byl roku 1881 postaven dům v Klenovicích a teprve potom o sedm let později byla zholovena jeho kopie v Chlebově roku 1888.

Podle PhDr. Jaroslava Hojdara připravila Hana Veselá (pokračování příště)

Vážený pane starosto !

Děkuji Vám za Vaši smysluplnou odpověď na můj příspěvek v minulém čísle měsíčníku. Již dlouho jsem se tak srdečně nezasmála. Nelíbí si mi však Váš tón (ostatně předtím ani tón pana Fitla) a proto jsem se rozhodla, že na Váš článek odpovím. Napsala jsem celkem tři články, ale potom jsem je zahodila, protože mi připadaly moc ostré a já Vám přece (ani před tím) nechci ublížit. Osobně proti Vám nic nemám, ale nelíbí se mi (ostatně takových lidí bude v Klenovicích více) ani tón Vašich odpovědí, ani reakce, na sebemenší náznak kritiky na obecní úřad. Vždyť osoba, která zastává nějakou funkci nemá ještě právo na jediný a správný názor. I na kritiku se dá odpovědět slušně, bez ironického nebo urážlivého podtextu.

Vaše odpověď na můj článek v minulém měsíčníku mi připomínala píchnutí do vosího hnízda. Proč však takováto reakce a stále obhajování názorů pana Fitla, když ani Vám ani panu Fitlovi nikdy neublížoval a ani Vás nenapadal?

Několikrát jste nabízel občanům, aby své názory, připomínky nebo kritiku napsali do našeho měsíčníku, napsal jste doslova, že se nemusí bát žádného postihu ani následků ze strany Vaší a obecního úřadu, ale jakmile se tak stane, následuje právě kritika jak ze strany obecního úřadu nebo Vaše, jako redaktora. Každý z nás má sice svůj styl, ale u Vás asi je na prvním místě heslo: "Nejlepší obrana je útok a nebo tón TY, TY, TY!" Jak jsem již napsala, přes rozdílné názory mohou být k sobě lidé slušní a ohleduplní. Pokud se tak nestane, dochází k rozporům a tato situace nepříspívá ani ke klidu ani k chuti do práce.

Protože v dnešní době, kdy se něco jiného říká a něco jiného píše, kdy se nedá spoléhat jen na slovo nebo ústní slib, prosím Vás, aby jste zveřejnil stanovisko obecního úřadu a zastupitelstva obce na nákup a výběr sporné literatury do naší knihovny.

Večery pod lampou: ANO - NE

Odborná duchovní literatura: ANO - NE

Protože se jedná o dospělé čtenáře, kteří mají svůj vyhraněný a ustálený názor, nemůže být ani řeči o tom, že je tento druh literatury "zkazil", nebo zavede morálně na scestí! Knihovna náleží obecnímu úřadu a záleží pouze na jeho názoru nebo rozhodnutí, jestli se bude řídit názory a potřebami čtenářů nebo návrhy soběslavské knihovny. Já se budu řídit (jako knihovnice) nařizeními a názory obecního úřadu a zastupitelstva. Musím Vás však upozornit na to, že pokud přistoupíte na návrhy vedoucí soběslavské knihovny, že poklesne počet čtenářů. Konečné rozhodnutí je však na obecním úřadu.

Dále Vám chci sdělit, že přestože Vám dopisování se mnou asi působí radost, nebudu v něm na této úrovni (kterou jste zvolil ve svých odpovědích) ani v tomto tónu pokračovat. Také na názorech, které jsem zastávala v minulých číslech měsíčníku nehodlám nic měnit ani opravovat, nepřevlékám je

jako kabát. Je mi jasné, že cokoliv napíš, může být použito proti mně. Naše babička také říkala: "Kdo chce psa bít, bič si vždy najde". Proto se řídím starým českým příslovím, že v nejlepším je třeba přestat.

Vše ostatní, co se týká kritiky mé osoby ve Vašich článcích nechávám bez odpovědi. Je to Váš názor a na ten máte právo, jako každý z nás. Na veškeré Vaše další odpovědi, názory nebo kritiky na mou osobu vedené na stejné úrovni, tónu a ve stejném duchu jako předešlé, bude moje odpověď znít: "BEZ KOMENTÁŘE!"

Jestli dovolíte, ještě bych se ráda vrátila k Vašemu slibu, který se v minulém čísle sice vztahoval na děti, ale dal by se dobře využít i pro nás dospělé! Tvrdil jste, že na obecním úřadě jste schopni zajistit dětem k oslavě jejich svátku jiné sportoviště. Snad by bylo dobré, kdyby se obecní úřad rozhodl 2 x až 3 x do rok zajistit vhodnou místnost, kde by mohla proběhnout veřejná schůze zastupitelstva. Možná by k tomu stačily prostory obecního úřadu a osvětové besedy, alespoň by jsme k sobě měli blíže a prospělo by to jistě i lepším vztahům v obci. Také naši občané by se mohli podílet na některých rozhodnutích nebo problémech, které se jich přímo týkají a vyjádřit svůj názor před konečným rozhodnutím obecního úřadu.

Není to sice vše, co mám na srdci, ale protože chápu, že s psaním novin máte spoustu práce, nebudu Vás připravovat o čas. Chci Vám ještě poděkovat za ten čas, který jste mi v novinách věnoval a popřál Vám hodně zdaru a úspěchů v práci starosty i redaktora.

Hana Veselá - vedoucí knihovny

Stanovisko k předchozímu článku

Domnívám se, že autorka předchozího článku mi podsouvá myšlenky, které nikdy nebyly vysloveny, ani naznačeny. Doporučuji všem členům, aby si opět přečetli můj velice stručný příspěvek v minulém čísle a sami si udělali úsudek o tom, co bylo vysloveno a co nikoliv. Mám pocit, že paní Veselá čte mezi řádky a jako fakta uvádí své vlastní myšlenky, z nichž potom vzniká tato polemika. Mám za to, že příspěvek pana Filla i můj měl reálný základ a jednalo se pouze o věcnou správnost předkládaných účtů. Věřím, že toto již bylo s vedoucí knihovny vyřízeno a nebude nutno již se k tomuto tématu vracet. K nákupu literatury bych chtěl říci, že je to skutečně věcí vedoucí knihovny, která musí mít přehled o zájmu členů a nikdy ze strany obecního úřadu k tomuto problému nebylo připomínek. Pravdu má paní Veselá v části článku, který se týká jednání obecního zastupitelstva, ovšem jen částečně. Jednání OZ probíhají tak, jak ona doporučuje v kanceláři obecního úřadu, ale neznamená to, že tato jednání jsou tajná. Bohužel není v naší moci místnost "nafouknout", aby se do ní vešlo případných 280 voličů naší obce. Kdo má zájem, může se těchto jednání bez problému zúčastnit, je pouze třeba sledovat úřední vývěsku obce, zjistit si, kdy se tato jednání konají.

starosta obce

Společenská kronika

Narozeniny v měsíci červenci 1996

10. 7. paní Kateřina Bláhová č. p. 79 74 let
8. 7. paní Anna Chocholová č. p. 127 71 let

Sňatek

pan Jiří Cílek č. p. 45 a sl. Miroslava Flalová č. p. 98 21. 6. 1996

Určitě budete se mnou souhlasit v tom, že člověk nejvíce postrádá to, co právě nemá a neváží si toho, co má. Tak jako jsme si po dlouhou dobu stýskali, že léto ne a ne přijít, teď zase žehráme nad "příliš intenzivním způsobem tohoto léta". A přitom stále plní, že slunce je životadárné a že bez něho by nebylo života na naší planetě. Všichni ti, co se vypravují po dlouhé zimě na zahrádky, chaty a chalupy by si měli zaslouženě užívat sluníčka, z jeho paprsků čerpat životadárnou energii, neboť ta jim pomůže zvládat s úsměvem každodenní starosti. Pozor však na úžehy a spáleniny, které dokážou značně znepríjemnit život. A proto si užívejte sluníčka, vody a vůbec prázdnin a času dovolených s mírou - vždyť už jen vůně jahod tak láká

Osvěžující jahody - barevně výrazné plody jahodníku obsahují 40 až 66 mg vitamínu C ve 100 g dužniny, dále vápník, hořčík, fosfor, jód, železo a další látky, které blahodárně ovlivňují činnost zažívacího traktu i jiných orgánů a příznivě působí na celkovou kondici. A tak si Vám dovoluji nabídnout recept na omelety s jahodami (rozpočet pro 2 osoby).

2 vejce, 1 polévková lžice citrónové šťávy, špetka soli, 1 polévková lžice cukru, 1 polévková lžice škrobové moučky, 2 polévkové lžice másla.

Náplň: 150 g jahod (nejlépe čerstvé), 150 g nízkotučného tvarohu, 2 polévkové lžice šlehačky, 1 až 2 polévkové lžice cukru, 1 polévková lžice citrónové šťávy.

Na zdobení: 2 polévkové lžice mandlových jader, 1 polévková lžice moučkového cukru, několik plátků citrónu.

Příprava: Bílky, které opatrně oddělíme od žloutků a ušleháme s citrónovou šťávou a solí na pevný sněh. Během šlehání postupně přidáváme cukr, žloutky a škrobovou moučku. Na pánvi si rozpálíme tuk. Ušlehané omeletové těsto vlijeme na pánev a na mírném plameni smažíme asi 15 minut. Jahody smícháme s tvarohem, smetanou a cukrem, dochutíme citrónovou šťávou i kúrou. Mandlová jádra opražíme na suché pánvi do zlatova. Omeletu opatrně přendáme z pánve na mísu. Na jedné polovině rozetřeme tvaroh s jahodami (opatrně aby se těsto nepotrhalo) a druhou polovinou potřenu část přikryjeme. Potom omeletu ozdobíme moučkovým cukrem a opraženými mandlemi a obložíme citrónovými plátky.

Školní prázdniny by mohly být spojovány se slovem prázdnou. Chyba. Ke školním prázdninám patří přece každý rok tajupná dobrodružství, cestování, koupání a pátrání v lese, poznávání nových krajů i zajímavých lidí, nalézání nových kamarádů, nejrůznější činnosti, na které během školního roku není čas. Držíme palce všem dětem, které mají před sebou báječný čas prázdnin, a přejeme jim, aby vzpomínky na ty letošní byly co nejkrásnější a zážitky co nejpěknější.

Samozřejmě jim rovněž přejeme co nejlepší zakončení školního roku, to znamená pěkné vysvědčení, radost ze známek i z toho, že jsou zase chytřejší a zkušenější. Na školní léta se přece vzpomíná celý život.

Výlet

Výlet na Hlubokou byl uskutečněn dne 9. června u příležitosti oslavy Dne dětí. Zájezdu se zúčastnilo 40 osob, z toho 23 dětí. Odjezd byl v 8 hodin od prodejny Jednoty. Byli jsme se podívat v nově opravené ZOO. Tam jsme místy ještě stihli ranní krmení zvířat. Hlubočtí medvědi nikoho z přihlížejících nezklamali, jsou stále hraví a roztomilí. Rovněž malé kozičky, mláďata klokanů i krkavec zvaný Rumburak pobavili všechny návštěvníky bez ohledu na věk. Kdo chtěl, mohl se povozit na koni huculovi nebo na malém pony. Potom jsme si prohlédli malý zámček se stálou expozicí dřevařů a rybářů. Po občerstvení jsme se dopravili do podzámčí zámku Hluboká. V Alšově galerii jsme shlédli stálou výstavu gotického umění, v dalším sále expozici holandských mistrů 17. století. V hlavním sále Alšovy galerie probíhala výstava umění 20. století (současných českých mistrů jako je Bauch, Kodet, Rovenský a další). Po jedné hodině odpolední jsme si prohlédli zámek s odborným výkladem průvodce. Kolem půl čtvrté hodině odpolední jsme se unavení, ale spokojení vrátili domů. Účastníci zájezdu si dali slib, že si brzy připravíme další výlet za poznáním krás naší rodné země. Možná na Konopiště, Rožmberk či Orlik ... ?

Zdena Chadtová